

Nr 24.

Av herr **Edberg m. fl.**, *angående obligatorisk ansvarighetsförsäkring för jägare.*

I samband med älgjakten inträffa årligen olyckor, många med dödlig utgång, och även under annat slags jaktutövning avlossas vådaskott, vilka medföra svåra följder för offren och deras anhöriga. I de flesta fall, då dylika olyckor inträffat, har det visat sig, att den som varit vållande till skadan icke innehåft s. k. jägarförsäkring och saknat ekonomiska möjligheter att gälda skäligt skadestånd till den av olyckan drabbade eller hans efterlevande.

Försäkring mot olyckor under jakt finnes numera i tre olika former. I den form av ansvarighetsförsäkring, som tillhandahålles enskilda lantbrukare för deras rörelse, äro jaktskador automatiskt inkluderade. Genom särskilt tillägg till försäkringsavtalet kan privatperson, som tecknat frivillig ansvarsförsäkring, vara skyddad mot följderna av olyckor under jakt. Slutligen finnes den av de större försäkringsbolagen inrättade speciella jägarförsäkringen. Då troligen en mycket liten del av de ansvarsförsäkrade enskilda jordbrukarna, vilkas antal enligt uppgift uppgår till omkring 50 000, äro jaktutövare, och då sammanlagda antalet på annat sätt frivilligt tecknade försäkringar icke torde uppgå till mer än omkring 8 000, kan man konstatera, att en mycket liten del av rikets jägare, vilkas antal torde kunna uppskattas till över 200 000, äro försäkrade mot olyckor under jakt. Inom ansvariga jägarkretsar är därför den uppfattningen allmän, att obligatorisk försäkring borde införas för alla, som idka jakt.

Intresset för införande av en allmän ansvarighetsförsäkring för jägare har förefunnits sedan många år tillbaka. 1932 inkom sålunda Svenska jägareförbundet till statsmakterna med hemställan att frågan om ansvarighetsförsäkring för jägare borde upptagas till prövning i samband med en blivande revision av jaktlagstiftningen. Den år 1935 förordnade utredningsmannen i jaktlagstiftningsfrågor, dåvarande revisionssekreteraren G. A. Bouveng, anmälde i skrivelse den 31 maj 1938 till statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet, att han ansåg starka skäl tala för genomförande av en lagstiftning om skyldighet för den som nyttjar skjutvapen att innehava ansvarighetsförsäkring, men att en utredning i frågan, som till övervägande del skulle komma att beröra försäkringsrättsliga och försäkringstekniska spørsmål, icke kunde anses falla inom ramen för de direktiv, som lämnats honom.

I skrivelse till statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet den 20 oktober 1943 har polismästaren Sigurd Beckman i Örebro bl. a. hemställt om sådan ändring i lagen om rätt till jakt, att obligatorisk försäkring införes för alla, som vilja utöva jakt, med de undantag, som må betingas av bestämmelserna uti 26 § 2 mom. nämnda lag. Över detta förslag ha sedermera yttranden avlåtits av kungl. försäkringsinspektionen, Svenska försäkringsbolags riksförbund, kungl. domänstyrelsen och Svenska jägareförbundet. *Kungl. försäkringsinspektionen*, som anser att praktiska svårigheter föreligga för anordnande av obligatorisk försäkring efter vanliga linjer, ifrågasätter huruvida icke en automatiskt verkande försäkring kunde åstadkommas genom förhöjning av priset på ammunition m. m. *Svenska försäkringsbolags riksförbund* ifrågasätter huruvida behov föreligger av en obligatorisk ansvarighetsförsäkring för jägare men ställer sig icke främmande inför en eventuell utredning i frågan. *Domänstyrelsen* liksom *Svenska jägareförbundet* tillstyrka i sina remissvar utredning av frågan, som därefter varit vilande inom jordbruksdepartementet.

Mellan Svenska jägareförbundet och de större försäkringsbolagen ha slutligen under de senaste åren förts underhandlingar rörande en eventuell ansvarighetsförsäkring av förbundets över 100 000 medlemmar. På grund av praktiska svårigheter att genomföra en dylik kollektivförsäkring har frågan tills vidare strandat.

Utvecklingen av jakten i Sverige med ständig stegring av antalet jägare talar för att något snarast måste göras i frågan om skydd mot olyckor under jakt, vilkas antal tendera att öka i omfattning. Det är motionärernas uppfattning, att en obligatorisk försäkring av alla jägare, som erlagt jaktvårdsavgift, skulle vara den bästa lösningen. I Danmark vidtog man ett sådant arrangemang år 1931 i samband med antagandet av den nya danska jaktlagen, vilken i sin fjortonde paragraf fastslår, att jaktkortet tillika är ansvarighetsförsäkring för jaktkortets innehavare. Nio enskilda försäkringsbolag bildade ett konsortium, som tog hand om det hela till en överenskommen premie av 1 krona per jaktkort. Från och med den 1 april 1945 ha emellertid administrationen och ansvaret övertagits på liknande villkor av Dansk Jagdforsikring A/S med ett aktiekapital av 100 000 kronor, av vilka 51 000 kronor äro tecknade av Jagdfonden och resten av jaktvårdsorganisationerna i Danmark. Under åren 1932—1943 inbetalades i premier 902 874 danska kronor och utbetalades i skador 391 536 danska kronor. Uppstår större överskott i rörelsen, skall viss del därav återföras till Jagdfonden.

Da erfarenheterna från Danmark beträffande obligatorisk ansvarighetsförsäkring för jägare, ordnad i samband med erläggandet av jaktvårdsavgiften, synas vara de allra bästa, är det motionärernas uppfattning, att likande arrangemang borde vidtagas i Sverige. Såvitt av

erfarenheterna från Danmark kan dömas torde avgiften kunna bli måttlig, knappast överstigande 50 öre per år. Enligt lagen om rätt till jakt är endast den, som vill utöva jakt på annan mark än den han äger eller till vilken han har viss bruksrätt, pliktig att erlægga jaktvårdsavgift. Obligatorisk ansvarighetsförsäkring för alla jägare torde emellertid förutsätta — i likhet med vad som är förhållandet i Danmark — att *alla* jägare utan undantag erlægga jaktvårdsavgift. En ändring av 26 § lagen om rätt till jakt synes därför motionärerna vara en förutsättning för genomförandet av obligatorisk ansvarighetsförsäkring för jägare i samband med erläggandet av jaktvårdsavgift.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning i fråga om obligatorisk ansvarighetsförsäkring för jägare i samband med erläggandet av jaktvårdsavgift.

Stockholm den 15 januari 1947.

P. J. Edberg.

Frans Severin.

Manne Ståhl.

Erik Hagberg.

Evald Ericsson
i Sörsjön.